

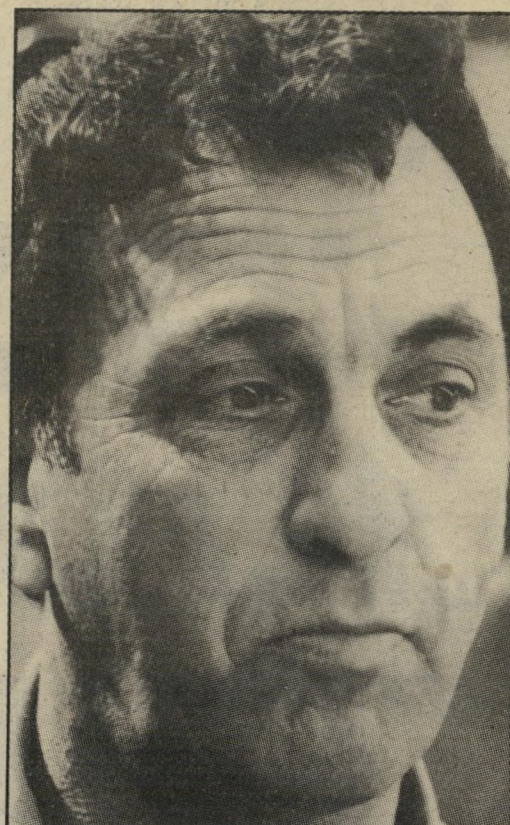
יעקב לוי:

„אנו משדרים 146 שעות קריאת עיתונים!“

ד"ר עמית ירוסלבסקי:

השר ארידור, הפסק להפיץ כזבים!“

הרצל שפיר:

„לדעתי לא תהיה מילחמה עם סוריה!“

גשתי בארץ את יעקב לוי, מנהל תחנת הרז INTOUCH בניו-יורק. התחנה מיועדת בעיקר לאנשי עיוורים. משותקים וקטועי ידיים, כלומר אנשים שאי יכולים לקרוא בעצמם בגלל מיגבלה מיסית כלשהי. אנשי אלה יכולים כמובן לשמוע רדיו, אך הדבר החסר להם יונו מכל. והופך אותם גם לנכים מבחינה מנטאלית. לדברי לוי, הוא חוסר-היכולת לעקוב אחרי עיתונות יומן ושבוועונים שונים.

● איך פותרים בעיה זו?

אנחנו משדרים 146 שעות בשבוע של קריאת עיתונן שבועונים וירחונים, החל בניו-יורק טיימס, דרך ביאנס-ז'וק, וסטריט ג'ורנל, כל סוגי עיתוני הנשים ואפילו מתוך הפלייב אנד קוראים.

● ושידור זה של תוכן העיתונים אינו פוג במכירת העיתונים? הרי כל אחד יכול להאזין.

הדרך היחידה לקרוא עיתון ברדיו מבלי לשלם הרבה מא כסף עבור זכויות יוצרים, היא לשדר באפי-אם, בצורה שרק אנשי הקונים מכשיר מיוחד יכולים לשמוע את השידור. מכשיר עולה אצלנו כ-70 דולר והתחנה נותנת אותו בחינם לזקוקים רשיון להתחנות מכשיר כזה ניתן רק למוגבלים.

● התחנה שלכם ניקלטת בכל רחבי ארצות-הברית?

בארצות-הברית יש כ-100 תחנות כאלה, בגלל גודלה הארץ. אצלכם אפשר כמובן לפתור את הבעיה ביתר קלות.

● ניסית לעניין אנשים בארץ?

באתי הגה לשבועיים, לביקור פרטי, וכל מה שהספקתי לעשות זה לברר שיש לכם המון עיוורים והמון נכים, ואני מן שבמילחמה האחרונה מיספרם גדל. אני ממש איני יכול להגן מרוע שום גוף שלכם לא חשב על זה.

● אנב מי מממן אתכם?

הכל מתרומות של אנשים פרטיים ושל מוסדות. לא צר כל כך הרבה כסף כדי להחזיק תחנה כזאת. גם חלק מהעבוד נעשה בהתנדבות. בתחנה שלנו עובדים רק ארבעה אנשים משכורת.

● תהיה מוכן לעזור בהקמת תחנה כזאת אצלנו אם יפנו אליך?

אעשה זאת בשימחה רבה. את תמצאי את האנשים המעוניינים ואני אתן את כל העזרה הדרושה.

לא התכוונתי לדבר השבוע שוב על שביתת-הרופאים. אך גשתי את הד"ר עמית ירוסלבסקי, רופאת-ילדים בבית-החולים "הדסה", והיא אמרה לי שכלייהתיקשורת, ואני בתוכם. ממש עושים להם עוול.

● איזה עוול? כל הזמן כותבים עליכם, ודי באהדה, לפי דעתי.

אם עיתון כמו מעריב מפרסם ב-24 במאי על רבע עמוד תלוש משכורת של הר"ר רוטשטיין, המראה שכרייסוד של 43.375 שקל, ויום אחרי כן, בעמוד פנימי בכמה שורות קטנות ומוחבאות כותב שנפלה טעות ושכרייסוד של הר"ר רוטשטיין הוא 13.116 שקל — זה לא עוול? או מה זה בדיוק?

● רק על כלייהתיקשורת את כועסת? אולי את רוצה להגיד עוד משהו למישהו?

רק תני לי הזדמנות להגיד כמה מילים לשר ארידור.

● בבקשה.

אינני מבקשת ממך, השר ארידור, שתשיב לי את לילותיי. אני כחרתי במיקצוע הזה ואיני מצטערת על החלטתי גם בשעות משבר.

איני מבקשת ממך שתסיר מפניי את הקמטים שנוצרו מימים ולילות הקריישינה ומרגליי את הוורידים שנגרמו משעות ארוכות-ארוכות של עמידה. הרי אינך מסוגל לעשות את זה.

איני מבקשת שתשיב לי את השמש, את הים ואת הירק, שניתנו שווה לכל נפש שיבעה ימים בשבוע, ואנחנו, הרופאים, כמעט לא זוכים לראות אותם. מול חומת אטימותך וצרות-המוחין שלך לא איבדנו עדיין את היכולת להתמודד עם הכאב ועם הצער, באמצעות חיוך ועידוד של אישון לילה.

כל מה שאני מבקשת ממך זה להיות הוגן. ידעת העוול שנעשה לנו רק בתוך ליבך כמוה כהשתתפות בפשע. הפסק להפיץ כזבים ולשסות בנו את הציבור! אנו זקוקים לאהבתו ולאמונו של הציבור. אל תגרור אותנו אל האטימות. אל תגזול מאיתנו את החיוך.

יש בארץ מין אווירה של טרום מילחמת ששת-הימים. לא כמו במילחמת יום-הכיפורים או במילחמת-לבנון. שפרצו ללא הכנה של העם, כביכול, המעם מזכיר המתח את האווירה העצבנית של מאי ותחילת יוני 1967.

שאלתי את האלוף (מיל) הרצל שפיר, שהיה ראש מטה האוגדה של האלוף טל. אם הוא שותף להרגשה הזאת.

בוודאי שיש רמיון בהרגשת המתח, אבל אני מקווה שהפעם זה לא יוביל לשום מילחמה, בעיקר מפני שכולם מכריזים על כוונותיהם בקול רם. אנחנו מכריזים שאין לנו כל כוונות מילחמה מאוד מעוניין שהצד השני יהיה מודע לכוונותיו. לפי הערכתי, שני הצדדים אינם מעוניינים בפתיחה במילחמה. לכל צד, כמובן, יש תכלית אחרת, אבל בין השגת מטרה מסוימת ומוגבלת בעניין לבנון, ובין מילחמה כוללת, עם כל המשמעות שלה, יש הבדל גדול, לדעתי.

● העניין הוא שתמיד צריך לקחת בחשבון גם את רצונה של ברית-המועצות בנושא זה.

איני חושב שברית-המועצות מעוניינת במילחמה כוללת. לפי הערכתי, אם כל ארבעת הצדדים ינהגו נכון, כפי שהם עושים כרגע — כלומר יצהירו על כוונות — לא תהיה מילחמה עם סוריה.